

eksisterer den enkeltes frihed jo kun på grund af det faglige sammenhold gennem de kollektive aftaler. Det er fagforeningerne og deres medlemmer, der har tilkæmpet sig de løn- og arbejdsforhold, der gælder det pågældende sted for alle på arbejdspladsen.

I Enhedslisten mener vi, at medlemskab af en faglig organisation er en god og nødvendig ting. Vi går også ind for, at de faglige organisationer lige som alle mulige andre foreninger har ret til at beslutte, hvad de vil. Det er et helt centralt punkt i foreningsfriheden. Jeg vil ikke undlade at tilføje, at vi i Enhedslisten er meget opmærksomme på, at de faglige organisationer har en egen interesse i udviklingen af så stor medlemsindflydelse som overhovedet muligt på alle planer. Men det er en helt anden sag, som ikke handler om lovregulering, men om interne diskussioner og beslutninger i hver enkelt fagforening og i hvert enkelt forbund.

Kl. 11.45

Jeg skal sige til slut, at Enhedslisten, som det fremgår, stemmer imod forslaget.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Til fru Pernille Falcon: Jeg kan da ikke forstå, at Enhedslisten ikke tror på, at arbejdere, der er i forskellige fagforeninger, ikke kan stå sammen mod en dårlig arbejdsgiver ude på en arbejdsplads. Man kan godt arbejde sammen, selv om man er i forskellige fagforeninger, og tage skridt imod en dårlig arbejdsgiver, hvis det drejer sig om arbejdsforhold eller lønforhold ude på en virksomhed. Det har ikke noget med eksklusiv-aftaler at gøre. Jo, hvis eksklusivaftalerne er der, så er der kun én fagforening, der råder, det er selvfølgelig rigtigt nok. Men hvis der er flere fagforeninger på en arbejdsplads, eller tværfaglige, eller hvad man skal sige, så kan man da godt stå sammen om at tage skridt imod en dårlig arbejdsgiver.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Selvfølgelig kan man have et samarbejde på tværs af fagforeningerne. Det sker på en masse arbejdspladser, og fint og godt for det. Det, der er problemet, er, at forslagsstillerne anfægter hele aftaleretten. Det er det, der er problemet.

Så er det, at jeg har spurgt på Enhedslistens vegne flere gange: Jamen hvad er det for andre områder, hvor man så vi gå ind og knægte aftaleretten?

Formanden:

Så tror jeg, at vi er nået frem til ordføreren for forslagsstillerne.

Ole M. Nielsen (KRF):

Først vil jeg da gerne lige kommentere den seneste debat, for jeg er fuldstændig enig med hr. Bent Bøgsted: Selvfølgelig kan man da samarbejde på en arbejdsplads, selv om man står i flere fagforeninger. Men det, man så ikke kan, er at knægte den personlige frihed. Det er jo det, det her handler om. Det er balancen mellem solidaritet og personlig frihed, der jo er kernepunktet i det her.

Jeg har udtalt mange gange, at jeg fuldt ud forstår, at for 100 år siden, uanset hvad det var for et århundrede, var arbejdskampen en kamp for at få brød på bordet, ikke smør eller pålæg på brødet, men brød på bordet. Da var der behov for at afgive noget af sin suverænitæt, sin personlige frihed, i solidaritetens navn for at stå stærkt over for nogle elendige arbejdsgivere. Selvfølgelig var der det. Jeg anerkender det fuldt ud.

Men i dag, hvor arbejdskampen handler om, hvorvidt man skal have den 6. ferieuge fyldt ud med de sidste 2 dage, er det altså nogle andre forhold. Så mener jeg faktisk, at vi er blevet så velhavende et samfund, at vi har råd til at sætte den personlige frihed lidt højere, for vi har egentlig nok materielt, os, der er i stand til at deltage i en arbejdskamp. Det er de dårligst stillede ikke. Der er andre, der er svage i vores samfund i dag.

Ellers vil jeg sige tak for debatten. Jeg må indrømme, at jeg jo ikke havde troet, at den debat skulle tage så lang tid i dag. Vi har jo, som andre har sagt, haft den nogle gange, og vi kan jo stort set vores roller. Der er dog kommet et par nye skuespillere på banen, og derfor er det også nyttigt at have debatten igen, og de har også tilført debatten noget, som vi andre kan lære af. Det er bare fint.

Vi har altid haft nogle meningsfyldte, ideologiske debatter, når vi har de her forslag på banen, så det er nyttigt. Tiden udvikler sig, så der nu også er et andet politisk flertal. Men vi påvirker jo også hinanden i det rollespil her; det er jo helt tydeligt, at vi gør det. Vi bliver faktisk klogere af de debatter her, nogle af os, tror jeg, altså dem, der er i stand til det i hvert fald.

Først tak til min medforslagsstiller, hr. Bent Bøgsted, som jeg selvfølgelig vidste bakkede det op. Også tak til regeringspartierne, fordi de be-